

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921202724
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pajtášová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2022:7921202724.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Zuzanou Pajtášovou, v spore žalobcov: 1./ R. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, L., 2./ E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, L., obaja právne zast.: Hrčka - Sabó s.r.o. Advokátska kancelária, so sídlom Obchodná 187/6, Sečovce, proti žalovanému: E. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, L., právne zast.: JUDr. Stanislav Bovan, advokát, so sídlom M. R. Štefánika 1161/184, Trebišov, o zdržanie sa neoprávnených zásahov a odstránenie okna, takto

rozhodol:

- I. Žalobu zamietá.
- II. Žalovanému voči žalobcom v 1. a 2.rade priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia v 1., 2.rade dňa 26.07.2021 podali žalobu voči žalovanému, ktorou sa domáhali zdržania neoprávnených zásahov a odstránenia okna a zároveň žiadali priznať náhradu trov konania. V žalobe uviedli, že sú vlastníkami nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k.ú. L., kde sa nachádza aj rodinný dom súp. č. XXXX postavený na parc. č. XXXX/X a samostatne stojaca garáž a sklad postavené na parc. č. XXXX/X. Žalovaný je ich susedom, pričom je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k.ú. L., kde má postavený rodinný dom, súp. č. XXXX, na parc. č. XXXX/X. Žalovaný si vybudoval okno smerujúce do ich dvora, pričom v zmysle ich dohody takéto okno malo mať matné sklá a nebolo ho možné otvárať. Okno, ktoré žalovaný vybudoval nespĺňalo parametre ich dohody, nad primeranú mieru im tým zasahoval do súkromia a preto sa dohodli, že okno dá prerobiť tak, aby to bolo len malé okno, ktoré sa nebude dať otvárať, resp. bude len na vetrací systém. Na základe ich dohody žalovaný okno upravil tým spôsobom, že na predmetné miesto dal okno menších rozmerov, avšak bez toho, aby na ňom boli matné sklá. Dokonca predmetné okno je otvorené takmer celý deň a teda čo sa týka ich súkromia s manželom, nenastala žiadna zmena. Z uvedeného dôvodu sa žalobcovia obrátili na ich právneho zástupcu, ktorý listom zo dňa 03.08.2020 vyzval žalovaného na odstránenie okna, resp. úpravu okna do takej formy, aká bola dohodnutá medzi stranami. Žalovaný sa po tejto výzve dostavil na adresu advokátskej kancelárie ich právneho zástupcu, pričom prisľúbil, že okno dá prerobiť na vetrací systém a že naň potiahne neprehľadnú fóliu. Listom z 18.08.2020 ich právny zástupca vyzval žalovaného, aby oznámil, či vykonal kroky smerujúce k náprave. Na tento list žalovaný nijakým spôsobom nereagoval. Podľa ich zistení žalovaný okno upravil tak, že dal daň fóliu, cez ktorú nie je vidieť, avšak táto neplní absolútne žiaden účel, nakoľko predmetné okno je otvorené dokorán takmer celý deň. Z uvedeného dôvodu ich právny zástupca zaslal predžalobnú výzvu žalovanému zo dňa 07.09.2020, avšak túto žalovaný neprevzal. Po skončení zimných mesiacoch sa situácia stala opätovne neúnosnou. Žalovaný spolu so svojou manželkou mali predmetné okno otvorené takmer celý čas dokorán. Cez okno žalobcom pozerali do dvora a to najmä v čase ich návštev, čím im zneprijemňovali život, psychicky ich ničili a oberali čo i len o kúsok súkromia. Keď si žalovaný vypil, tak sme počuli, ako sa smeje, že s tým aj tak nič nespravíme. Za dôležitú považujú aj tú skutočnosť, že okno, ktoré je predmetom sporu je situované v

kuchyni žalovaného a teda všetky výpary smerujú do ich dvora, kde sa často nedá ani len nadýchnuť a podľa ich názoru v zmysle ustanovenia § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka to nie sú povinný znášať. Takéto konanie žalobcu neoprávnené zasahuje do ich súkromného a rodinného života a nadmieru obťažuje ich život parami a pachmi, či inými javmi, ktoré značne negatívne ovplyvňujú kvalitu ich života. Poukázali aj na ust. § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Vlastník veci sa musí zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo čím by vážne ohrozil výkon jeho práv. Preto najmä nesmie ohroziť susedovu stavbu alebo pozemok úpravami pozemku alebo úpravami stavby na ňom zriadenej bez toho, že by urobil dostatočné opatrenie na upevnenie stavby alebo pozemku, nesmie nad mieru primeranú pomerom obťažovať susedov hlukom, prachom, popolčekom, dymom, plynmi, parami, pachmi, pevnými a tekutými odpadmi, svetlom, tienením a vibráciami, nesmie nechať chované zvieratá vniknúť na susediaci pozemok a nešetne, prípadne v nevhodnej ročnej dobe odstraňovať zo svojej pôdy korene stromu alebo odstraňovať vetvy stromu presahujúce na jeho pozemok. Zároveň predložili súdu aj výsek z katastrálnej mapy, kde je zakreslený ich dom, dom žalovaného, ich dvor a naznačené okno písmenom „X“. Z tohto nákresu je vidieť, že pán H. má okno zhotovené tak, že smeruje do ich dvora a spôsobom, akým ho zhotovil porušuje ich práva a slobody. Napriek mnohým výzvam a pokusom o zmier požiadali ich právneho zástupcu o zaslanie ďalšej výzvy, nakoľko túto vec chceli vyriešiť mimosúdnou cestou. Navrhli žalovanému stretnutie v AK Hrčka - Sabó s.r.o., za účelom vyriešenia celej situácie. Na túto výzvu zo dňa 14.06.2021 reagoval a to tak, že jeho manželka telefonicky kontaktovala ich právneho zástupcu, pričom mu oznámila, že okno je otvorené len na nevyhnutný čas a teda len na chvíľu a že nie je pravda, že zazerajú do ich dvora. Toto tvrdenie manželky žalovaného sa však nezakladá na pravde. Skutočnosť, že okno je úmyselne otvorené takmer celý deň je podložená aj tým, že na predmetnom okne je položený kvetináč, aby sa okno náhodou nezatvorilo. Takéto konanie žalovaného považujú žalobcovia za úmyselné, zákerné a nerešpektujúce právo na súkromie a práva uvedené v § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k mnohým snahám o dosiahnutie mimosúdného urovnania sporu, ktoré nevedli nikam, sú žalobcovia toho názoru, že jediným možným riešením tejto situácie je podanie žaloby a následné súdne rozhodnutie, pričom súd prikáže žalovanému, aby sa zdržal neoprávnených zásahov voči nám a taktiež, aby súd nariadil odstránenie okna.

2. Uznesením č.l. 12C/41/2021-25, zo dňa 23.09.2021 súd vyzval žalovaného aby sa vyjadril k žalobe.

3. Podaním doručeným súdu dňa 07.12.2021 sa žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril k žalobe. Vo svojom podaní uviedli, že žalovaný si na rodinnom dome vo svojom vlastníctve vybudoval okno smerujúce do dvora žalobcu, ktoré okno sa nachádza v kuchyni predmetnej nehnuteľnosti. Vzhľadom na námietky žalobcov sa žalovaný rozhodol pôvodne vybudované okno zmenšiť a natiahnuť naň nepriehľadnú fóliu (čo potvrdzujú aj žalobcovia v žalobe) tak, aby nedochádzalo k narušaniu pokojného užívania nehnuteľnosti patriacej žalobcom. Napriek snahe žalovaného zachovať dobré susedské vzťahy a okno upraviť tak, aby na žalobcov nepôsobilo rušivo trvajúc výhrady žalobcov voči uvedenému oknu naďalej. Žalovaný uvádza, že sporné okno nachádzajúce sa na nehnuteľnosti žalovaného slúži výhradne na účely nevyhnutného vetrania kuchyne, pričom sa nachádza vo výške približne 2,5 metra nad zemou, vzhľadom na čo nie je možné z uvedeného okna na susedný dvor nazeráť. Tvrdenia žalobcov, že predmetné okno je otvorené celé leto sa nezakladajú na pravde. Z fotografií, ktoré žalobcovia priložili k žalobe je taktiež zrejmé, že na nehnuteľnosti sa nachádzajú ďalšie okná v rovnakej výške, voči ktorým žalobcovia výhrady nemajú. Žalovaný uvádza, že predmetnú kuchyňu využíva len na bežné potreby svojej domácnosti, nevykonáva tam žiadnu sústavnú, nadmernú alebo neprimeranú kulinársku činnosť a ani inú činnosť, ktorá by vytvárala žalobcami uvádzaný zápach alebo inak intenzívne nepríjemňovala pobyt žalobcov na ich dvore. Tvrdenia žalobcov vzhľadom na uvedené pokladá žalovaný za zveličené, ba až nepravdivé. Poukazujú na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.11.1993, spis. zn. 5 Cdo 117/93, v ktorom súd uvádza "Ak negatívne dôsledky tohoto správania prekročia určitú hranicu, dotknutý sa môže úspešne domáhať ochrany svojich práv podľa § 127 ods. 1 Obč. zák. Pri súdnej ochrane týchto práv musí súd vždy dôsledne zistiť konkrétnu situáciu a objektívne posúdiť, či uvedená hranica bola prekročená, lebo ochranu nemožno priznať pred zásahmi, ktoré neprekračujú dovolenú mieru a sú dôsledkom bežného správania sa, ktoré sú susedia povinní navzájom trpieť, lebo je spojené s obvyklým užívaním nehnuteľnosti". Žalobcovia zaslali Mestu Sečovce, Stavebnému úradu podnet, na základe ktorého Stavebný úrad vykonal kontrolu stavebnej činnosti žalovaného a následne vydal stanovisko zo dňa 16.10.2019, kde Stavebný úrad konštatuje, že v rámci štátneho stavebného dohľadu neboli zistené žiadne skutočnosti, na základe ktorých by mal stavebný úrad začať konanie v zmysle stavebného zákona vo vzťahu k spornému oknu na nehnuteľnosti žalovaného. Z uvedeného je nesporné, že predmetné okno bolo vybudované v súlade

s platnou legislatívou Slovenskej republiky. Vzhľadom na to, že žalobcovia neuviedli žiadne relevantné tvrdenia preukazujúce porušovanie ich vlastníckeho práva vyžadujúce si ochranu v zmysle ust. § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, žalovaný navrhol, aby súd žalobu zamietol.

4. Okresný súd uznesením pod č. I. 12C/41/2021-45, zo dňa 27.12.2021 vyzval žalobcov aby sa vyjadrili k vyjadreniu žalovaného v zmysle ust. § 167 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

5. Podaním zo dňa 11.01.2022 sa žalobcovia v 1. a 2. rade, prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrili k vyjadreniu žalovaného, kde uviedli, že tvrdenie žalovaného že z predmetného okna nie je možné nazeráť do nášho dvora sa nezakladá na pravde. Žalovaný spoločne so svojimi rodinnými príslušníkmi má možnosť nazeráť do ich dvora a aj do ich dvora stále opakovane a aj po upozorneniach nazerá, čím im strpčuje život. Vyjadrenia žalovaného považujú za klamlivé a zavádzajúce a ničím nepodložené. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že z fotografií je zrejmé, že na nehnuteľnosti sa nachádzajú aj ďalšie okná a tie im neprekážajú musia uviesť, že ostatné okná sú menšie a čo je najpodstatnejšie, z týchto okien na nich žalovaný so svojou rodinou nezazerá a nevyhádzajú z nich výpary, ktoré by im strpčovali život. Žalovaný vo svojom vyjadrení taktiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR. K tomuto je potrebné uviesť, že zásahy žalovaného však presahujú dovolenú mieru a nemožno ich považovať za dôsledok bežného správania sa, ktoré sú susedia povinní navzájom strpieť. Tento stav pretrváva už dlho a so žalovaným sa chceli dohodnúť, pretože sú toho názoru, že tento spor sa dal vyriešiť mimosúdnou cestou. Opakovane poukazujú na to, že žalovaný sa v minulosti dostavil na adresu advokátskej kancelárie ich právneho zástupcu, pričom prisľúbil, že okno dá prerobiť na vetrací systém a že naň potiahne neprehľadnú fóliu. Je pravdou, že táto fólia natiahnutá bola, avšak nemá absolútne žiadny význam, keď je okno otvorené celý deň. K priloženej listine Mesta L. uvádzajú, že s touto listinou sú oboznámení a nenamietajú, že predmetne okno je čiernou stavbou, ale namietajú, že takéto konanie žalovaného neoprávnene zasahuje do ich súkromného a rodinného života a nadmieru obťažuje ich život parami a pachmi, či inými javmi, ktoré značne negatívne ovplyvňujú kvalitu ich života. V súčasnej dobe je situácia viac menej stabilná, pričom je tomu vždy takto v zimných mesiacoch. Ale po skončení zimných mesiacoch sa situácia stáva vždy opätovne neúnosnou.

6. Uznesením č.k. 12C/41/2021-50, zo dňa 31.01.2022 súd vyzval žalovaného aby v zmysle ust. §167 ods. 4 sa vyjadril k podaniu žalobcov. K ďalšiemu podaniu zo strany žalovaného už nedošlo.

7. Podaním zo dňa 31.03.2022 žalobcovia upravili petit a navrhli aby súd po vykonaní dokazovania vydal vo veci rozhodnutie: Súd prikazuje žalovanému, aby sa zdržal všetkého, čím nad mieru primeranú pomerom obťažuje žalobcu v 1. a žalobcu v 2. rade a čím vážne ohrozuje výkon jeho práv a teda nesmie nad mieru primeranú pomerom obťažovať žalobcov hlukom, prachom, popolčekom, dymom, plynmi, parami, pachmi, pevnými a tekutými odpadmi, svetlom, tienením a vibráciami, nesmie nechať chované zvieratá vnikat' na susediaci pozemok. Súd prikazuje žalovanému odstrániť okno nachádzajúce sa v kuchyni rodinného domu zapísaného na LV č. XXX, k.ú. L., súp. č. XXXX, na parc. č. XXXX/X a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania.

8. Súd nariadil pojednávanie na deň 11.05.2022, ktoré vykonal za prítomnosti všetkých strán sporu a ich právnych zástupcov. Vo veci vykonal dokazovanie a to výsluchom strán sporu a oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu. Predmetné pojednávanie súd odročil za účelom vyhodnotenia vykonaných dôkazov.

9. Podaním zo dňa 12.05.2022 sa právny zástupca žalovaného vyjadril k zmene žalobného návrhu zo strany žalobcov a k vykonaným výsluchom na pojednávaní. Vo svojom vyjadrení uviedli, že na vytýčenom pojednávaní dňa 11.05.2022 im bolo krátkou cestou doručené podanie žalobcov, ktorí menia svoj žalobný návrh, a to tak, že sa domáhajú, aby súd prikázal žalovanému odstrániť okno, nachádzajúce sa v kuchyni rodinného domu zapísaného na LV č. XXX, k.ú. L., súpisné číslo XXXX, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Na súdnom pojednávaní boli zároveň vypočutí žalobcovia v 1. a 2. rade, ako aj žalovaný. Pokiaľ ide o navrhovanú zmenu žalobného návrhu, k tomu uviedli, že žalobcovia v 1. a 2. rade podali žalobu, ktorou si uplatňujú svoje práva, ktoré mali byť údajne porušené žalovaným v zmysle ustanovenia § 127 odsek 1 Obč. zákonníka, kde tvrdia, že dochádza k ich obťažovaniu zo strany žalovaného, v dôsledku údajného narušovania ich súkromia ako aj pachmi v dôsledku imisíí a má sa tak diať nad mieru primeranú pomerom. V uvedenom prípade teda prichádza

do úvahy použitie tzv. zapieracej žaloby, prostredníctvom ktorej sa žalobca môže domáhať, aby súd určil žalovanému povinnosť zdržať sa určitého konania. Nie je možné sa domáhať toho, aby súd určil povinnosť žalovanému určitým spôsobom konať t.j. nie je možné sa domáhať aktívneho konania zo strany žalovaného. Žalobný návrh (petit) v zmysle ustanovenia § 127 odsek 1 Obč. zákonníka musí byť formulovaný negatívne. Žalobcami navrhovaný petit, či už v pôvodnej žalobe alebo v zmysle ich posledného podania, nespĺňa túto požiadavku a smeruje k tomu, aby žalovanému bola uložená povinnosť vykonať konkrétne opatrenia, kde je zrejmé, že takémuto návrhu nemôže súd vyhovieť, pretože súdne rozhodnutie by presahovalo rámec a formuláciu zákonného ustanovenia. K obsahu výpovedí žalobcov v 1. a 2. rade uviedli, že ani zo samotnej žaloby ani z ich výpovedí nevyplynuli žiadne také skutočnosti, ktoré by preukazovali, že zo strany žalovaného dochádza ku konaniu, ktoré je možné považovať za obťažovanie nad mieru primeranú pomerom. Každý je totiž povinný znášať imisie z obyčajného normálneho užívania veci. Aj z obsahu výpovedí žalobcov je zrejmé, že žaloba vychádza len z ich subjektívneho prežívania bez toho, aby bolo možné objektivizovať ich pocity. Z hľadiska stavebného zákona žalovaný žiadnym spôsobom neporušil povinnosti, ktoré sa na neho ako na vlastníka nehnuteľnosť, vzťahujú. Osoby susedov sú rôzne a tieto osoby rôzne vnímajú aj zásahy pôsobiace zo susednej nehnuteľnosti. Sú aj ľudia, ktorí sú precitlivejší alebo to vyplýva to z ich pováh a za obťažovanie považujú aj celkom bežné veci. Preto je potrebné každý prípad hodnotiť podľa daných okolností a najmä z pohľadu vzťahu medzi susedmi. Ak v takomto vzťahu prevládajú nevráživosť a zlosť, tak dochádza k rôznym schválnostiam a aj maličkosti sú uplatňované ako obťažovanie, čo neraz vedie k šikane a zneužívaniu práv v rozpore s dobrými mravmi. Aj z výsluchu účastníkov konania vyplýva, že žalobcovia majú zlé vzťahy resp. vedú dokonca súdne spory so všetkými svojimi susedmi, čo nasvedčuje tomu, že problém skutočne nebude na strane žalobcu. Keď sa podrobnejšie pozrieme na výpovede žalobcov, v skutočnosti z nich nevyplyva žiadna konkrétna vec, ide skôr o anekdotické historky typu: „...niekoho v meste stretol, kto mu hovoril veci, ktoré s manželkou rozprávali v súkromí“, „... počujú ešte aj cinknutie lyžičky“, „...nemôže kvôli svetlu spať“, „...sused úmyselne vtedy kosí trávu, keď si oni idú sadnúť do záhrady“, ...atd. V tejto súvislosti poukazujeme na to, že pojmy miera primeranú pomerom a vážne ohrozenie výkonu práva sa v súdnej praxi vykladajú objektívne. Subjektívne hľadisko nie je rozhodujúce. Poukázali tiež na to, že na základe podnetov žalobcov, bolo ešte v roku 2019 vykonané šetrenie prostredníctvom Stavebného úradu mesta L., kde bolo vydané stanovisko, v ktorom sa konštatuje, že „...v rámci štátneho stavebného dohľadu neboli zistené žiadne skutočnosti, na základe ktorých by stavebný úrad mal začať konanie v zmysle stavebného zákona t.j. sporné okno neporušuje žiadne stavebno-technické predpisy alebo normy.“ Je zrejmé, že ide len o subjektívne pocity žalobcov a je potrebné dodať, že žalovaný spočiatku ustupoval žalobcom v ich požiadavkách. Pôvodné okno zmenšil, následne na základe ďalších požiadaviek naňho nalepil neprehľadnú fóliu a navyše okno neotvára okrem potreby vyvetrania. V poslednom podaní sa žalobcovia dokonca domáhajú toho, aby bolo sporné okno zamurované, čo je len dôkazom toho, že ústupky zo strany žalovaného nemali žiadny význam, pretože žalobcovia stupňujú svoje požiadavky. Žalovaný si dovoľuje poukázať aj na tú skutočnosť, že už aj v minulosti žalobcovia vyvolávali spory so žalovaným, ktoré sa týkali oplotenia, umiestnenia odpadu atd. Na základe uvedeného je možné zhrnúť existujúci stav tak, že zo strany žalobcov neboli preukázané žiadne také skutočnosti, ktoré by bolo možné na strane žalovaného hodnotiť ako obťažovanie a rovnako tak žalovaný namieta neprípustný návrh v rámci pôvodného ale aj novonavrhovaného petitu žaloby.

10. Podaním zo dňa 14.06.2022, sa vyjadrili žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu, kde uviedli, že na podanej žalobe ako aj na ich písomných či ústnych prednesoch trvajú v celom rozsahu. Žalobu považujú za dôvodnú a sú toho názoru, že súd má právomoc vydať petit tak, ako ho navrhovali, pretože iným spôsobom ako odstránením okna nie je možné dosiahnuť nápravu. Žalovaný absolútne zavádza, že nevidí do nášho dvora. Dôkazom tohto tvrdenia je fakt, že v mimosúdnom konaní kontaktoval nášho právneho zástupcu s tým, že na sklo nalepil fóliu a už k nám teda vidieť nebude. To znamená, že dovtedy do nášho dvora videl. Napriek uvedenému, predmetné okno je celý čas otvorené a teda nalepená fólia neplní absolútne žiaden účel. Ako dôkaz k uvedenému zaslali súdu fotografie predmetného okna z posledných dní, ktoré je celý deň otvorené dokorán. Zároveň navrhli vypočuť ďalších svedkov. Uviedli, že rovnako je klamlivé tvrdenie, že s inými susedmi viedli súdne spory, toto tvrdenie sa absolútne nezakladá na pravde.

11. Okresný súd Trebišov uznesením pod č.k 12C/41/2021-80, zo dňa 21.6.2022 rozhodol o návrhu žalobcov, ktorým navrhli upraviť petit žaloby a to tak, že zmenu žaloby nepripustil. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.06.2022.

12. Súd nariadil pojednávanie na deň 17.08.2022, ktoré vykonal za prítomnosti všetkých strán sporu a ich právnych zástupcov. Oboznámil sa s výsledkami dokazovania výsluchom strán sporu, ako aj so všetkými listinnými dôkazmi tvoriacich obsah spisu, a to: fotodokumentáciou, ktorá tvorila prílohu žaloby, nákrešom katastrálnej mapy, doručenkami k výzvam zo strany žalobcov pre žalovaného, ktoré tvorili prílohu žaloby, výzvou pre žalovaného zo strany právneho zástupcu žalobcov zo dňa 07.09.2020, výzvou adresovanou žalovanému zo strany právneho zástupcu žalobcov zo dňa 18.08.2020, výzvou na mimosúdnu dohodu adresovanú žalovanému zo strany právneho zástupcu žalobcov zo dňa 03.08.2020, výpisom z Listu vlastníctva č. XXX, výpisom z Listu vlastníctva č. XXX, stanoviskom Stavebného úradu Mesta L. zo dňa 16.10.2019, fotodokumentáciu zo strany žalovaného a ďalšou fotodokumentáciou zo strany žalobcov, na ktorých figuruje sporné okno na žalovaného nehnuteľnosti a zistil tento skutkový stav:

13. Z fotodokumentácie žalobcov v 1. a 2. rade vyplýva, že žalovaný mal najprv na svojej nehnuteľnosti okno väčšieho formátu, až následne na žiadosť žalobcov došlo k výmene predmetného okna zo strany žalovaného na okno menších rozmerov.

14. Z doručenky na č. l. 10 a 11 spisu vyplýva, že žalobcovia zasielali žalovanému výzvu, ktorú si žalovaný neprevzal v odbernej lehote.

15. Z nákresu na katastrálnej mape na č. l. 12 vyplýva, že žalovaný je priamym susedom žalobcov v 1. a 2. rade, zároveň je označené na predmetnej mape sporné okno, ktoré je orientované na dvor žalobcov.

16. Z mimosúdnej dohody zo dňa 03.08.2020 vyplynulo, že žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzývali žalovaného na odstránenie predmetného okna, resp. úpravu okna do takej formy, v akej bola dohodnutá na základe ústnej dohody medzi stranami.

17. Z mimosúdnej dohody zo dňa 18.08.2020 vyplynulo, že žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzývali žalovaného aby obratom oznámil, či podnikol nejaké kroky k náprave a k riešeniu problému, ak tak neurobil tak ho opätovne vyzvali aby tak urobil v lehote do 30.08.2020.

18. Z predžalobnej výzvy zo dňa 07.09.2020 vyplýva, že žalobcovia vyzvali žalovaného aby im v lehote do 21.09.2020 oznámil, či je ochotný sa mimosúdne dohodnúť, pretože ak nie, budú vymáhať svoj nárok súdnou cestou.

19. Z výpisu z Listu vlastníctva č. XXX vyplýva, že žalovaný je vlastníkom nehnuteľnosti pod sp. č. XXXX, na parcele č. XXXX/X, k. ú L. a z výpisu Listu vlastníctva č. XXX vyplýva, žalobcovia sú vlastníkmí nehnuteľnosti a to rodinný dom súp. č. XXXX, postavený na parcele č. XXXX/X a samostatne stojaca garáž a sklad postavené na parcele č. XXXX/X, k.ú. L..

20. Zo stanoviska Stavebného úradu Mesta L. zo dňa 16.10.2019 vyplynulo, že v rámci štátneho stavebného neboli zistené žiadne skutočnosti, na základe ktorých by stavebný úrad mal začať konanie v zmysle stavebného zákona.

21. Z fotodokumentácie predloženej žalovaným, na ktorej figuruje žalovaný pri spornom okne, je zrejmé, že okno sa nachádza v kuchyni a je vo výške, ktorá presahuje výšku žalovaného.

22. Na fotodokumentácii predloženej žalovanými je znázornené otvorené okno žalovaného, kde na parapete okna sa nachádza kvetináč, fotka je vyhotovená z dvora žalobcov.

23. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalobcov na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.05.2022 vyplynulo, že žalobcovia, na podanej žalobe trvajú. Majú za to, že stav, ktorý pretrváva už niekoľko rokov nie je možné vyriešiť nijak ináč len súdnym rozhodnutím. Žalobcovia sa snažili dohodnúť so žalovaným, aby upustil od protiprávneho konania, no tento na výzvy nereagoval, resp. reagoval len čiastočne, preto navrhli, aby súd rozhodol v zmysle petitu.

24. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že sa práve oboznámil s podaním, ktoré bolo súdu doručené 31.03.2022, z obsahu ktorého vyplýva, že žalobcovia menia svoj žalobný návrh resp. petit spôsobom aký je tu uvedený, avšak po tom, čo som sa oboznámil s týmto petitom, dovoľí si

poznamenat' nasledovné - žalobcovia v 1. a 2. rade odvodzujú svoj návrh resp. celú tú žalobu v tejto veci od ust. §127 OZ, teda v tomto prípade prichádza do úvahy použitie žaloby actio negatoria teda zapieracej žaloby a nie je možné v zmysle tohto ustanovenia domáhať sa toho, aby súd určil nejaké aktívne konanie žalovanému. Teda ten petit resp. žalobný návrh musí byť formulovaný negatívne, celkom konkrétne, kde by konkrétnym spôsobom malo byť popísané konanie, ktorého sa dopúšťa a ktorého sa má zdržať. V tomto podaní však takáto formulácia žalobného návrhu resp. petitu nie je obsiahnutá.

25. Podľa článku 20 ods.1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Vlastníctvo zaväzuje. Nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom.

26. Susedské vzťahy sú právne vzťahy medzi vlastníkmi a užívateľmi (nájomníkmi) susediacich nehnuteľností. Môžu nimi byť vlastníci nehnuteľností s bezprostrednou spoločnou hranicou, ale aj vzdialenejší vlastníci nehnuteľností s ohľadom na určitú miestnu súvislosť, v rámci ktorých výkon práv jedného vlastníka môže zasahovať do práv iných vlastníkov. Susedské práva sú súčasťou vecných práv. Pozostávajú zo súhrnu právnych noriem, ktoré obmedzujú základné právo vlastníka naložiť so svojou vecou podľa svojej ľubovôle a každého z tohto práva vylúčiť s ohľadom na vlastnícke právo susedného vlastníka a zabrániť zásahom medzi nimi navzájom. Občiansky zákonník tu vychádza zo zásady, že výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

27. Každý vlastník má podľa § 123 Občianskeho zákonníka právo predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Výkon vlastníckeho práva však nesmie prekročiť zákonom stanovené medze. Musí byť vzájomne medzi vlastníkmi susedných nehnuteľností do určitej miery tolerovaný. Tolerancia však nesmie byť zneužívaná v prospech jedného vlastníka na úkor jeho ostatných susedov. Vždy by malo ísť o určitú vzájomnú rovnováhu medzi výkonom vlastníckych práva to tým spôsobom, že vlastníci susediacich nehnuteľností navzájom voči sebe niečo strpia, zdržia sa nejakého konania alebo niečo vykonajú a to tak, aby predišli vzniku rozporom. Tzv. „reciprocita“ medzi vlastníkmi nesmie presiahnuť určitú hranicu, kedy jeden z vlastníkov by bol v zjavnej nevýhode oproti tomu druhému. Mohlo by tak dochádzať k zneužívaniu vlastníckeho práva na ujmu práv iných vlastníkov, prípadne iných osôb.

28. Uplatňovanie a posúdenie susedských vzťahov je potrebné vždy vykladať v súlade so zásadou ekvity(dobré mravy). Vzájomné konanie alebo opomenutie medzi susedmi nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Pre porušenie pravidla správania sa predpokladá, aby rozpor s dobrými mravmi bol dostatočne výrazný, spoločensky jasný a zrozumiteľný, aby sa v úvahách zachovala potrebná miera tolerancie a rezervovanosti. S dobrými mravmi je spojená zásada zákazu zneužitia subjektívnych práv. Táto zásada určuje hranice výkonu subjektívneho práva, najmä ak zákon presne tieto hranice nestanovuje, alebo je ťažké ich zistiť. Touto zásadou sa určujú limity výkonu subjektívnych práv najmä v prípadoch, keď nie sú jednoznačne a presne ustanovené zákonom a pri strete (kolízii) záujmov jednotlivca a spoločnosti hrozí, že by v dôsledku neobmedzeného uplatnenia subjektívnych práv v konkrétnom prípade mohla byť prekročená miera spoločenskej únosnosti, a tým aj právnej únosnosti, a súčasne, že takéto správanie nositeľa subjektívneho práva by mohlo spôsobiť ujmu iným osobám alebo verejnému záujmu. Vlastník môže pri užívaní svojej nehnuteľnosti presiahnuť určitú mieru svojho správania a tým zasiahnuť do pokojného užívania susednej nehnuteľnosti. Tento zásah je neoprávnený iba za predpokladu, že zákon ho výslovne zakazuje alebo sa neopiera o povolenie, ktoré vyplýva zo zmluvy, úradného rozhodnutia a zo zákona. K neoprávnenému zásahu môže dôjsť aj prekročením oprávnenia vyplývajúceho z určitého povolenia (napr. vecné bremeno). Neoprávnenosť zásahu je vyjadrená generálnou klauzulou - vlastník veci sa musí zdržať obťažovania iného nad mieru primeranú pomerom, alebo ak by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Tieto pojmy je potrebné vykladať objektívne.

29. Občiansky zákonník exemplifikatívne vymedzuje povinnosti, ktorých sa musí vlastník zdržať, aby nedošlo k zásahu do práv iných. Tento výpočet nie je definitívny, ale zahŕňa skoro všetky situácie, ktoré v súčasnosti môžu nastať. Zásahy môžu mať rôzny charakter. Môže nimi byť prenikanie pevných, tekutých, plyných látok, vnikanie organizmov a chovných zvierat, ako aj osôb na cudzí pozemok. Je nimi aj činnosť (stavebná) na jednom pozemku, ktorá ohrozuje statiku a oporu stavieb ako aj charakter vedľajšieho pozemku. Zásahom môže byť aj samotná nečinnosť vlastníka pozemku, na ktorom je postavená stavba v značne schátranom stave, z ktorej odpadávajú časti stavebného materiálu

na vedľajší pozemok, prípadne jej zrútením by mohlo dôjsť k škode na vedľajšej nehnuteľnosti. Za zásah sa považuje aj vnikanie rôznych druhov nebezpečných živočíchov z vedľajšej nehnuteľnosti ako sú hlodavce pod. a to z dôvodu, že vlastník susediacej nehnuteľnosti nekonal a nezabránil ich prenikaniu, ako aj ich samotnému výskytu. K zásahu môže dôjsť aj prenikaním podzemnými cestami ako je prenikanie chemikálii, odpadov a podobne. Zásahy môžu mať aj svetelný charakter, nadmerné prenikanie zvuku, tepla a pod.

30. Podľa § 127 ods. 1 OZ Obč. zákonníka vlastník veci sa musí zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného, alebo čím by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Preto najmä nesmie ohroziť susedovú stavbu alebo pozemok úpravami pozemku, alebo úpravami stavby na ňom zriadenej bez toho, že by urobil dostatočné opatrenie na upevnenie stavby alebo pozemku, nesmie nad mieru primeranú pomerom obťažovať susedov hlukom, prachom, popolčekom, dymom, plynmi, parami, pachmi, pevnými a tekutými odpadmi, svetlom, tienením a vibráciami, nesmie nechať chované zvieratá vnikáť na susediaci pozemok a nešetrne, prípadne v nevhodnej ročnej dobe odstraňovať zo svojej pôdy korene stromu, alebo odstraňovať vetvy stromu presahujúce na jeho pozemok.

31. Ust. § 127 ods. 1 Obč. zákonníka upravuje susedské práva, ktoré tvoria súhrn občianskoprávných noriem upravujúcich vzťahy vlastníka a tretích osôb pri užívaní veci, pokiaľ ide o účinky užívania veci na tieto osoby. Žaloba podľa tohto ustanovenia je zvláštnym druhom negatívnej žaloby, pričom výpočet skutkových podstatí obťažovania iného vlastníkom veci pri výkone vlastníckych práv je v tomto ustanovení uvedený demonštratívne. V danej norme sú upravené dve skutkové podstaty - obťažovanie iného a vážne ohrozenie výkonu jeho práv. Obťažovanie je právne významné len v prípade, že je „nadmieru primeranú pomeru“, za vážne ohrozenie výkonu práva je treba považovať predovšetkým poškodzovanie cudzej veci ohrozujúce vlastnícke právo. V prípade, že obťažovanie prekračuje medze stanovené správnym predpisom, presahuje spravidla aj mieru primeranú pomerom.

32. V zmysle ust. § 127 ods. 1 OZ, obmedzenie práv vlastníkov je vzájomné a zároveň prospešné viacerým vlastníkom. Aj ostatní vlastníci sa musia podriadiť tomuto ustanoveniu tak, aby pri výkone práv vlastníkov nebol ktorýkoľvek z vlastníkov ohrozený konaním, ktoré je v tomto predpise zakázané. Vlastník veci sa musí zdržať len takého konania alebo nekonania, ktorým by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo ktorým by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Predpoklady uvedené v hypotéze tejto normy treba vykladať v každom jednotlivom prípade objektívne. Subjektívne hľadisko nie je rozhodujúce, a preto v konkrétnych prípadoch sa musia tieto predpoklady (nad mieru primeranú pomerom a vážne ohrozenie výkonu práv) posúdiť z odborných hľadísk, t.j. aj pomocou znalca. Z toho na druhej strane vyplýva, že vlastník veci sa musí zdržať toho, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo čím by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Pojmy „mieru primeranú pomerom“ alebo „vážne ohrozovanie výkonu práv“ vyjadrujú hornú hranicu negatívnych dôsledkov správania sa vlastníka. Ak negatívne dôsledky tohto správania prekročia určitú hranicu, dotknutý sa môže úspešne domáhať ochrany svojich práv podľa § 127 ods. 1 Obč. zák. Pri súdnej ochrane týchto práv musí súd vždy dôsledne zistiť konkrétnu situáciu a objektívne posúdiť, či uvedená hranica bola prekročená, lebo ochranu nemožno priznať pred zásahmi, ktoré neprekračujú dovolenú mieru a sú dôsledkom bežného správania sa, ktoré sú susedia povinní navzájom trpieť, lebo je spojené s obvyklým užívaním nehnuteľnosti. Zákon bližšie nevymedzuje obsah slov „nad mieru primeranú pomerom“. Určuje však hranicu správania sa medzi dovoleným správaním (od optimálneho stavu po stav ešte prípustný) a nedovoleným správaním sa (nad prípustnú mieru) a to vo vzťahu ku konkrétnym pomerom v danom mieste a čase, ale aj vo vzťahu k objektívne žiadu- cim pomerom, ktoré v tom-ktorom prípade nemusia byť vždy v súlade s existujúcimi pomermi. Pokiaľ by sa totiž uvedená hranica mala určovať len podľa pomerov, pretrvávajúcich v danom mieste a čase a nie podľa pomerov, ktoré sú žiaduce a ktoré by mali pretrvávať, nebolo by možné domáhať sa úspešne ochrany podľa § 127 ods. 1 Obč. zák. v prípade, že aj správanie sa všetkých ostatných fyzických alebo právnických osôb na danom mieste je z hľadiska tohto ustanovenia závadné. Z toho vyplýva, že súd rozhodujúci o návrhu na ochranu podľa uvedeného ustanovenia sa nemôže obmedziť len na konštatovanie, že namietaný zásah je v súlade s prevládajúcim správaním sa ostatných subjektov, ale musí vždy zohľadniť mieru primeranú pomerom (ktoré by mali byť).

33. Zo znenia § 127 ods. 1 OZ ukladajúceho vlastníkovi zdržať sa konaní príkladne uvedených v tomto ustanovení a z toho, že vlastník niekedy obťažuje iného alebo ohrozuje výkon práv iného tým, čo inak tvorí obsah jeho vlastníckeho práva vyplýva, že podľa tohto ustanovenia sa možno návrhom na začatie

konania domáhať len uloženia povinnosti zdržať sa presne definovaného rušenia. Ochrana podľa tohto ustanovenia nesmeruje k tomu, aby boli rušiteľovi uložené konkrétne opatrenia, z ktorého dôvodu mu v súdnom konaní nemôže byť uložená povinnosť konať niečo pozitívne. Ak teda došlo k neoprávnenému zásahu, je prostriedkom ochrany uloženie povinnosti zdržať sa vymedzeného rušenia s tým, že je na samotnom povinnom (rušiteľovi) urobiť také konkrétne opatrenia, aby splnil súdom mu uloženú povinnosť a zamedzil obťažovaniu alebo ohrozovaniu výkonu práv susedného vlastníka. V tomto prípade už nejde o preventívnu, ale o represívnu ochranu a to proti už jestvujúcemu (nie teda iba hroziacemu) rušeniu. To, či povinný zvolil postačujúce opatrenia, bude súd skúmať až v prípadnom exekučnom konaní. V prípade vážneho ohrozenia, keď hrozí vznik škody, možno žiadať, aby bola rušiteľovi uložená i povinnosť niečo konať, takáto žaloba však nemá oporu v § 127 OZ, ale v § 417 ods. 2 OZ.

34. Podľa § 415 OZ, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

35. Podľa § 417 ods.1 OZ, komu škoda hrozí, je povinný na jej odvrátenie zakročiť spôsobom primeraným okolnostiam ohrozenia.

36. Podľa § 417 ods.2 OZ, ak ide o vážne ohrozenie, má ohrozený vlastník právo domáhať sa, aby súd uložil vykonať vhodné a primerané opatrenia k odvráteniu hroziacej škody.

37. Dokazovanie je jeden zo základných inštitútov civilného procesu. Aby súd vedel spor riadne prejednať a rozhodnúť, musí mať zabezpečený dostatok skutkových poznatkov významných pre rozhodnutie vo veci samej. Žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ustanovenia § 132 CSP je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa. Podľa stále platnej právnej úpravy nie je súd viazaný len tými dôkazmi, ktoré navrhli účastníci konania. Zákonodarcia do ustanovenia § 185 CSP zaviedol princíp formálnej pravdy, čo predstavuje jednu z najzásadnejších zmien civilného procesu. Formálnou pravdou sa rozumie, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

38. V priebehu konania mal súd za nesporné, že sa v danom prípade jedná o tzv. susedský spor v zmysle §127 zákona č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Žalobcovia sú vlastníkami nehnuteľností zapísaných na LV č.XXX k. ú. L., kde sa nachádza aj rodinný dom súpisné číslo XXXX, postavený na parcele č.XXXX/X a samostatne stojaca garáž a sklad, postavené na parcele č.XXXX/X. Žalovaný je bezprostredným susedom, pričom je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č.XXX k. ú. L., kde má postavený rodinný dom súpisné číslo XXXX na parcele č.XXXX/X. Zároveň nebolo sporné, že v miestnosti, z ktorej je okno situované do dvora žalobcov, sa nachádza kuchyňa. Medzi stranami sporu prebiehali mimosúdne dohody ohľadom úpravy predmetného okna, pričom je nesporné bolo, že žalovaný pristúpil k úprave okna tým, že naň natiahol nepriehľadnú fóliu.

39. Za sporné v priebehu konania súd považoval otázku, či umiestneným oknom a konaním žalovaného dochádza k obťažovaniu žalobcov nad mieru primeranú pomerom, a to najmä výparmi z kuchyne a narúšaním ich súkromia tým, že žalovaný necháva sporné okno otvorené dokorán a nazerá na dvor žalobcov.

40. Pokiaľ ide o vykonanie dôkazov, strany produkovali listinné dôkazy, boli vykonané výsluchy strán sporu, tak isto boli navrhnuté aj výsluchy svedkov, ktoré však súd nepripustil, nakoľko by to nebolo hospodárne a účelné z dôvodu, že petit bol od samého začiatku, podľa názoru súdu, nevykonateľný.

41. Súd na základe vykonaných dôkazov, predložených listinných dôkazov posúdil vec tak, že podaná žaloba je nedôvodná.

42. V §127 ods.1 OZ sú upravené susedské práva, ktoré tvoria súhrn občianskoprávných noriem upravujúcich vzťahy vlastníka a tretích osôb pri užívaní veci, pokiaľ ide o účinky užívania veci na tieto osoby. Žaloba podaná podľa uvedeného ustanovenia je zvláštnym typom negatívnej žaloby,

príčom výpočet skutkových podstát obťažovania iného vlastníkom veci pri výkone vlastníckych práv je v tomto ustanovení uvedený demonštratívne. V uvedenej norme sú upravené dve skutkové podstaty, a to obťažovanie iného a vážne ohrozenie výkonu jeho práv. Obťažovanie je právne významné len v prípade, že je nadmieru primerané pomerom, zatiaľ čo pokiaľ by došlo k vážnemu ohrozeniu výkonu práva je otázka miery primeranej pomerom bez významu. Za vážne ohrozenie výkonu práva je potrebné považovať predovšetkým poškodenie cudzej veci ohrozujúce vlastnícke právo. V prípade, že obťažovanie prekračuje medze stanovené právnym predpisom, spravidla aj mieru primeranú pomerom. Ochrany proti obťažovaniu sa možno domáhať len vtedy, pokiaľ ide o obťažovanie nad mieru primeranú pomerom, pričom uvedené posúdenie závisí od úvahy súdu.

43. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že umiestnenie okna na dome žalovaného nie je v rozpore s platnou právnou úpravou. Zároveň v súvislosti s konaním žalovaného, ktorým má dochádzať k obťažovaniu žalobcov, súd konštatuje, že takéto konanie musí vykazovať znaky konania, ktoré je nad mieru primeranú pomerom. Je na strane žalobcov, aby takéto konanie žalovaného v danom konaní preukázali. Z doposiaľ vykonaného dokazovania nie je, podľa názoru súdu, preukázané konanie žalovaného, ktorým by nad mieru primeranú pomerom obťažoval žalobcov. Jedná sa skôr o subjektívne hodnotenie konania žalovaného zo strany žalobcov, ktoré nevytvára objektívny pohľad na konanie žalovaného, ktoré by malo byť posúdené ako konanie, ktoré nad mieru primeranú pomerom obťažuje žalobcov.

44. Zo žaloby je zrejmé, že žalobcovia v čase jej podania mieru porušovania súkromia zo strany žalovaného vyhodnotili tak, že úpravou priehľadnosti okna sa rušivý stav zmení a k zásahu do súkromia dochádzať nebude. Žalobcovia neuviedli žiadnu novú skutočnosť, ktorá by odôvodňovala inú než pôvodnú úpravu priehľadnosti skla do ich dvora.

45. Vzhľadom k platnej právnej úprave, ktorou argumentuje aj žalovaný, a to hypotéza právnej normy §127 OZ, nepripúšťa pozitívne vymedzenie uloženia povinnosti, ale len uloženie povinnosti zákazu využívania konkrétneho technického riešenia, v tomto prípade stavu konkrétnej časti vonkajšieho otvoru z domu žalovaného do dvora žalobcov. Keďže napriek vedomosti o platnej právnej úprave neumožňujúcej žalobcom uplatniť nároky na pozitívne uloženie povinnosti, žalobcovia na tomto žalobnom návrhu zotrvali a taktiež požadovali pripustenie zmeny petitu na iný spôsob pozitívneho vymedzenia povinnosti žalovanému. Súd nevyhovel takémuto návrhu na zmenu petitu a taktiež je toho názoru, že nie je možné vyhovieť ani žalobnému návrhu uvedenému v žalobe, nakoľko je takýto petit, podľa názoru súdu, nevykonateľný.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

49. O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona tak, že priznal žalovanému voči žalobcom v 1. a 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 100%, nakoľko žaloba bola zamietnutá, v konaní o žalobe mal žalovaný plný úspech (výrok II. tohto rozsudku).

50. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.